

AIHE: IMC, Hawk, Lindberg 1:32 rata-autoista

06.maalis.2013 08:17 / Pertti Jarla

1960-luvun rata-autobuumista pyrki sen huippuvuosina osalliseksi useampikin pienoismallivalmistaja, osalla yritys katkesi alkuunsa markkinoiden romahtaessa.

IMC

DAYTONA STOCKERS

- COMPLETELY ASSEMBLED, MOTORIZED, AND READY TO RACE
- EASY-TO-WORK-ON NYLON CHASSIS, WITH TWO GEAR RATIOS
- AUTHENTIC GOODYEAR STOCK CAR TIRES, WITH RACING TREAD DESIGN
- BODY MOUNTS DESIGNED TO BE INTERCHANGEABLE WITH METAL CHASSIS FOR DRAG RACING
- ONE PIECE SUPER-DETAILED BODY, WITH RACING DECALS
- RACE CAR INTERIOR, WITH DRIVER AND ROLL BAR

IMC

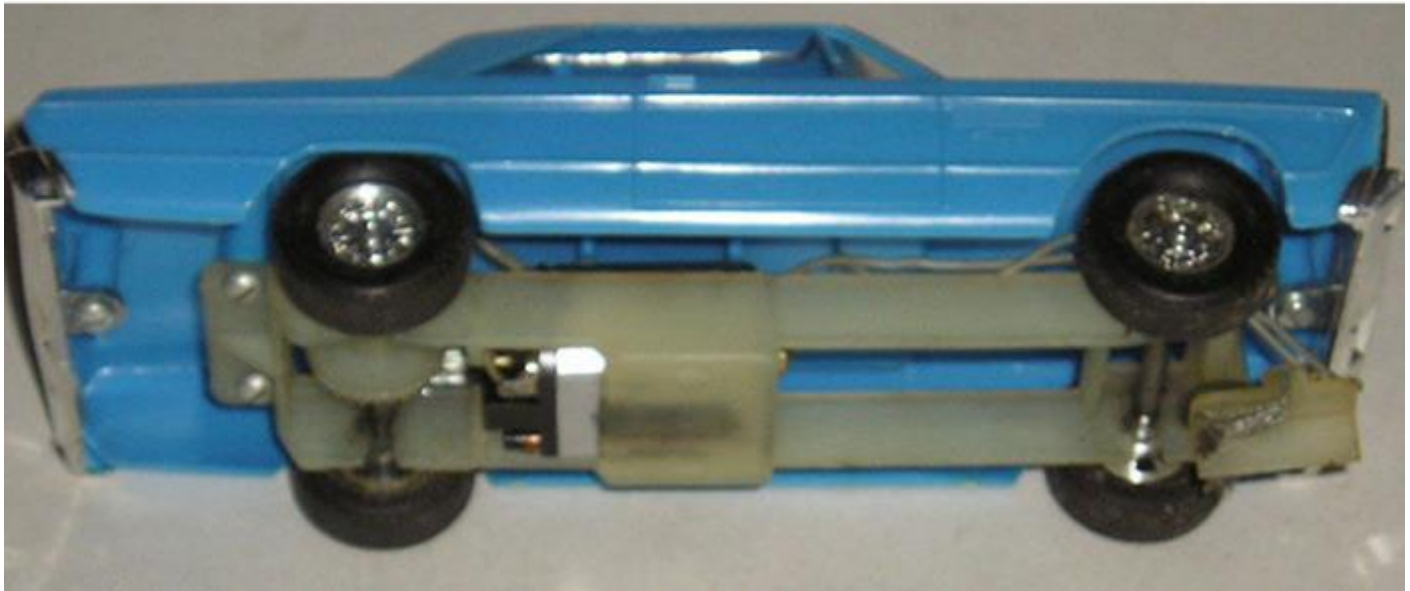
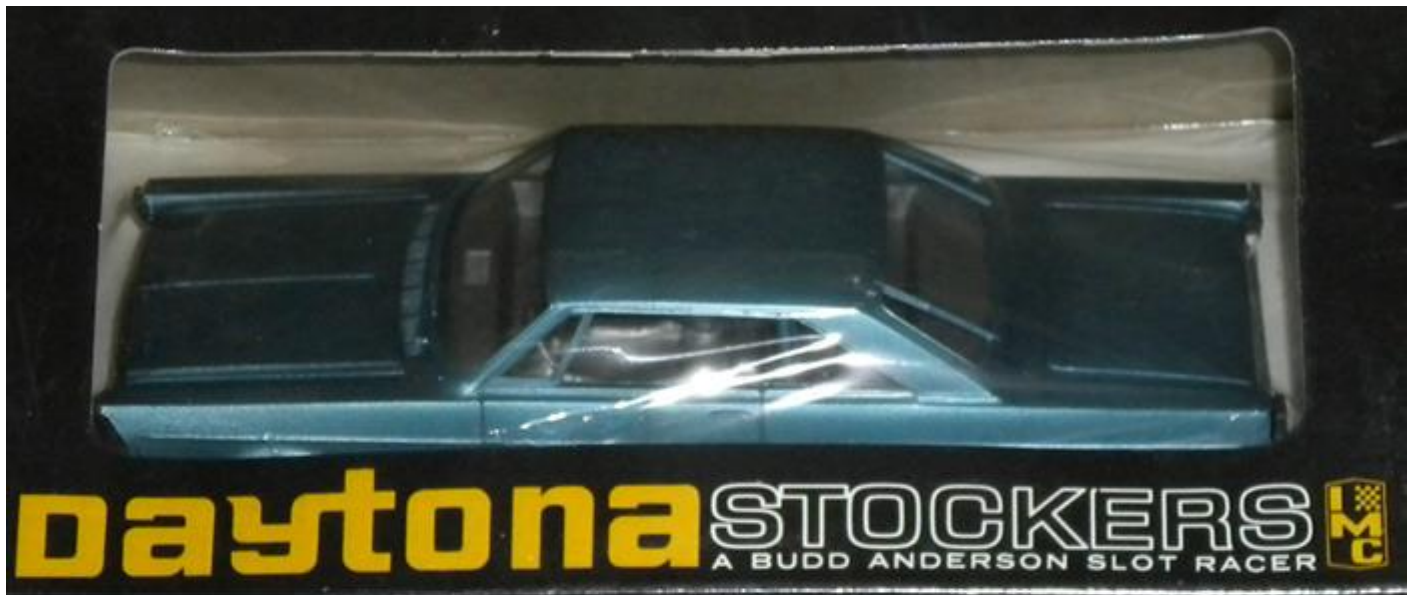
A BUDD ANDERSON SLOT RACER BY I.M.C.

Amerikkalainen Industro Motive Corporation teki aikansa tasoon nähden laadukkaita koottavia autojen muovimalleja. Rata-autovalikoimaa auttoi vuonna 1965 suunnittelemaan Budd Anderson, tuloksena neljä amerikkalaisiin Stock Car-sarjalaisiin perustuvaa "Daytona Stockers" -mallia mittakaavassa 1:32. **Chevrolet Impala, Ford Galaxie, Plymouth Fury ja Pontiac GTO**, kaikki 1965 vuosimallia. Samat autot julkaistiin myös staattisina malleina ja erillisinä koreina. Hyvin muotoillut, runsain siirtokuvien koristellut korit ovat tänäkin päivänä rakentelijoiden arvostamia.

Automallit staattisina versioina:

Tekniikan suhteen mentiin kuitenkin halvimman kautta: runko on Eldon-tyyppistä pehmeää muovia, kunnan akseliholkkeja ei ole vaan akselit pyörivät epämääräisen mallisissa koloissa. Taka-akselia on vaikea saada rullaamaan hyvin, ja koko auto on erittäin takapainoinen. Ratas on muovia. Takarenkaat ovat sentään kunnollisen levyiset, ja moottori on varhainen FT16-mallinen Mabuchi (n. 20000 RPM). Harrastajilla on ollut tapana vaihtaa rungot esim. Revellin alumiinisiin, ja muovirunkoisia on jo vähän vaikea löytää.

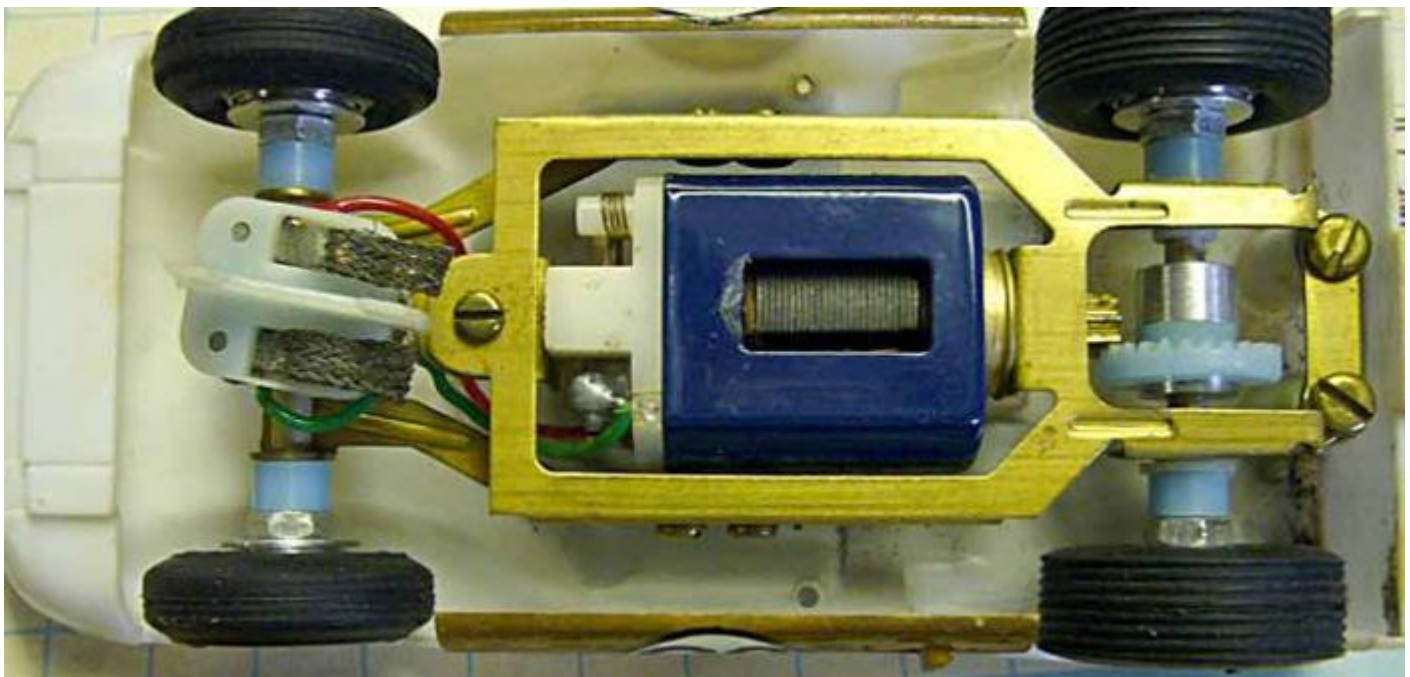
Ilmeisesti osin teknisistä heikkouksista johtuen autot eivät myyneet hyvin, ja pian sarja lopetettiin. Autojen hinnat meinaavat nykyisin mennä yli satasen.

Hawk

Vanha pienoismallivalmistaja Hawk lähti rata-autoiluun niin myöhään, että joutui laskusuhdanteen uhriksi hyvin nopeasti. 1:32 malleja oli kaksi, 1956 mallinen F1 **Lancia Ferrari** ja **Chaparral II (2A)**. Hawk kuvasi varhaisempaa Oldsmobile-moottorista Chaparralia, jossa kaksi pitkää pakoputkea kulkee takaosan yli. Molempia myytiin myös erillisinä koreina.

Rungot ovat Monogram-tyyppisiä messinkisiä, ohjurin akseli jostain syystä etuakselin takana. Voimanlähteenä Mabuchin kannuvetoisia 16D-malleja, joten Hawkit liikahtavat hyvin. Runkojen muoviosat ovat erikoisesti vaalean siniset.

Pakkauksissa mainostettiin jo tulevia malleja, Iso Grifo ja Maserati 5000 GT (152), niitä ei koskaan tehty. Champion osti Hawkilta jääneet tummansiniset 16D-moottorit, valikoi parhaat ja myi omalla nimellään. Hawkin rata-autoja näkee silloin tällöin myytävän, useammin Lancia Ferraria, hinnat nousevat yleensä yli satasen ja jopa kahden. Jostain syystä myynnissä on useimmiten avaamattomia alkuperäispakkauksia. Korien varaosiksi sopivia staattisia Lancia Ferrari- ja Chaparral-malleja löytää helposti ja huokealla.

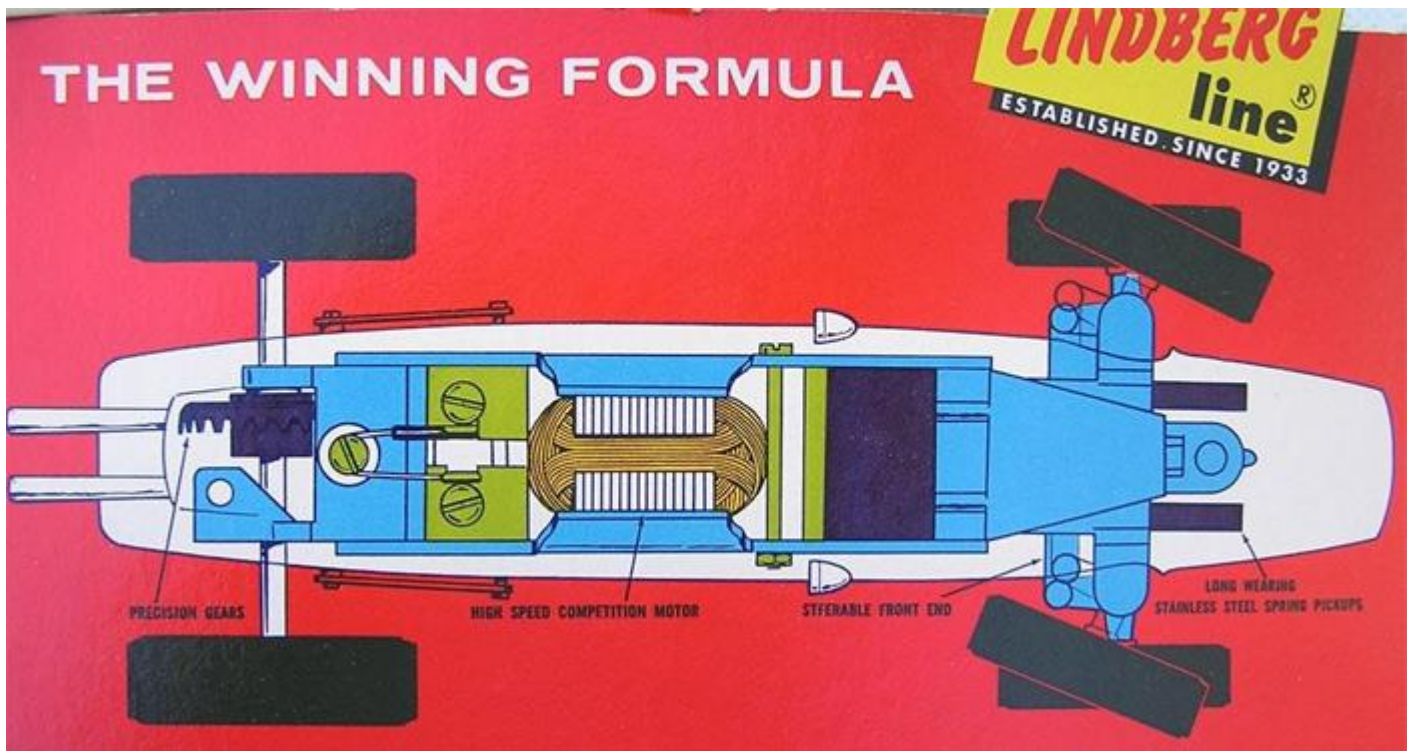
Lindberg

Paul Lindbergin suuri pienoismallifirma teki 1:32 rata-autoja 1965-66. Rakennussarjoina myytävät mallit perustuivat 1,5-litraisiin formuloihin: **Ferrari** (sharknose), **BRM** (P57), **Cooper** (T60), **Porsche** (804), **Lola** (Mk4), **Lotus** (24). Korien muotoilu on vähän karkea ja ainakin Porsche on ylikokoinen, ehkä moottorin koon takia. Kuljettajan pää on varsin suuri, harrastajat ovat usein vaihtaneet sen luonnollisemman näköiseen.

Japanissa lisenssillä valmistettu moottori on avomallia, ja Delrin-muoviset akseliholkit ovat sen kiinteänä jatkeena. Harjojen jousi on moottorin päällä joidenkin VIP- ja MRRC-moottorien tapaan. Myös ratas on muovia. Amerikkalaisittain harvinaisesti eturenkaat kääntyvät, kokonaisuus on varsin brittiläisen näköinen. Takarenkaat ovat kapeat.

1966 BRM ja Porsche julkaistiin myös valmiiksi rakennettuina ja maalattuina malleina. Lindbergin autoja mainostettiin varsin näkyvästi, mutta myynti oli huonoa. Asiaa ei auttanut, että mallit olivat jo 1965 teknisesti vanhentuneita kääntyvine etupyörineen, Mabuchin kannumoottorien vallatessa markkinoita. Firma siirtyi kokeilemaan nousussa olevassa 1:24 mittakaavassa, heikoin tuloksin.

Valmiina myydyt BRM ja Porsche ovat tänä päivänä yleisiä, eivätkä järin haluttuja: hinta voi jäädä pariin kymppiin. Muovinen akselinholkki on ainakin minun Porschessani murtunut poikki. Ferrari, Cooper, Lola ja Lotus ovat äärimmäisen harvinaisia, mikä on valmistajan suuruuteen nähden outoa: en ole koskaan nähnyt yhtäkään myynnissä.